

LJERKA PREMUŽIĆ

(1910)

TANE

Ti si tako mnoge spasilo od života
 i tako si mnoge životu otelo.
 Ti si tako često ohladilo vruće,
 znojem orošeno čelo očajnika,
 i mnogo si puta spavalo na grudi
 i drhtavoj ruci hrabrog osvetnika.
 I tako si često zadrlo u srce
 što je tako malo ljubavi imalo
 i bezbroj si puta zadnju bol zadalo
 srcu, što je nekog previše ljubilo.
 U desnoj te ruci ljudska pravda nosi.
 Poljem kud ti siješ, smrt za tobom kosi.

Sve se s tobom može u sigurnoj ruci.
 Kraljevi su s tobom glavu okrunili
 i junaci slavom čelo ovjenčali.
 Pred tobom se teške kletve prekršuju,
 pred tobom se mnoge tajne iskazuju,
 s tobom se u ruci izdajica roči.
 Sve se s tobom može, al na kratko vrijeme,
 jer si spas na trenut, al nisi spasenje.

PROLJETNE KIŠE

Što padaš po ritmu jednakom
 Svu noć?
 Što kročiš jednakim korakom
 Svu noć?
 Što drijemaš po lišću u kapima?
 Što spavaš po cvijeću u čaškama?

Što šumiš u rijeke slapima?
Promijeni svoje skokove,
Svoje rime i srokovе!

Zora je!
Hoće li istok planuti?
Hoće li sunce sinuti?
To sivo nebo ko mora je!
Daj prodi, prestani,
Il makar malo zastani!